

Miercuri, 2 decembrie 2024

Dragul meu Cărtilă,

Într-o zi neobișnuit de ploioasă, când norii cenușii acopereau în întregime cerul, trimițând spre pământ lacrimile lor cristaline ca niște diamante ce strălucesc în lumina soarelui, m-am întors de la școală plină de entuziasm. Deși vântul alerga nervos printre frunzele uscate și ruginii, care cândva au împodobit crengile nesfârșite ale copacilor, și pământul tremura de frig, sufletul meu era invadat de bucuria de a-ți scrie, prietenul meu drag!

Așteptam cu nerăbdare să-ți încredințez visurile mele, însă înainte de a le așterne pe foaia de hârtie, țin să-ți povestesc jocul pe care l-am propus surorii mele, chiar înainte de a veni de la școală. Este un joc care presupune să extragi o carte și să răspunzi cu sinceritate la întrebarea notată. Cea dintâi carte extrasă m-a provocat să răspund la întrebarea: ***Ce vrei să devii când vei fi mare?***

Gândul mi s-a îndreptat direct spre tine, scumpul meu Cărtilă, pentru că doamna de română, chiar zilele acestea ne-a mărturisit că ție chiar îți pasă de visurile copiilor și, de aceea, ne-ai încurajat să dăm viață dorințelor noastre prin cuvinte frumos șlefuite. În acea clipă, mi-am dat seama că, în sfârșit, țelurile mele vor prinde glas. În prezent, sunt în camera mea călduroasă, privind cartea multicoloră, a cărei întrebare îmi răsună puternic în minte, și pagina încă nescrisă, a cărei culoare îmi luminează sufletul și mintea. Din această întâmplare plină de sens, mă impresionează cel mai mult faptul că **două iubiri ne unesc: dragostea pentru lectură și dragostea pentru copii.** Visul meu, acela de a deveni profesoară de limba și literatura română, izvorăște din ele. Momentele în care călătoresc în lumile magice ale cărților mă îndeamnă spre a îmbrățișa această meserie. Alerg printre puncte, virgule, cuvintele magice ale scriitorilor și simt că fac parte din această lume. În acest moment al confesiunii, simt emoțiile transmise de poveștile citite. Cred că mă împrietenesc cu personajele și tare mult aș vrea să le arăt copiilor această lume atât de frumoasă.

Pentru a-mi transforma visul în realitate, mă voi înscrie la Facultatea de Litere din București, pentru că acolo sunt profesori chiar scriitorii mei preferați, Ioana Pârvulescu, Veronica D. Niculescu și Mircea Cărtărescu. Sunt abia în clasa a VI-a, însă viitorul meu pare

atât de atractiv. Mă văd printre copii, arătându-le universul sublim al cărților, în care te poți avânta pentru că doar acolo visurile devin realitate și poți fi oricine îți dorești. Fiecare dintre noi trăim în cele două lumi, reală și ficțională, iar eu întotdeauna o prefer pe ultima.

În primele zile de gimnaziu, am descoperit o vorbă plină de înțelepciune, *Nu judeca o carte după copertă*, și de atunci mă încred în ea. Mi s-a întâmplat să iau o carte cu coperti de culoare maronie, însă s-a dovedit a fi fascinantă. Sunt sigură că voi deveni o profesoară care le va deschide calea elevilor ei spre literatură, mai ales că eu sunt însetată de acest dar al vieții.

În final, **călătorule printre școli și cărți**, îți mărturisesc că, scriind aceste rânduri, dorința de a deveni profesoară a devenit și mai puternică. Mi-ai dat curaj și speranță că fiecare vis, dacă nu te abați de la el, poate fi îndeplinit. Însă, chiar în ultimele rânduri vreau să-ți încredințez că nu doar tu, **Cărtilă blând**, m-ai încurajat în a rosti lumii visul meu, ci și doamna mea dragă de română, care mă inspiră în fiecare zi și căreia țin să-i mulțumesc pentru susținerea și încrederea acordate. În prezent, sunt *cititoarea din Șerbănești*, asemenea *cititorului din peșteră*, pentru ca în viitor să fiu profesoară de literatură.

Cu prietenie,

cititoarea din Șerbănești

Chiriță Teodora

Vârsta: 12 ani

Școala Gimnazială Șerbănești,

Comuna Corbița, județul Vrancea

Pasiunile mele sunt lectura și handbalul.